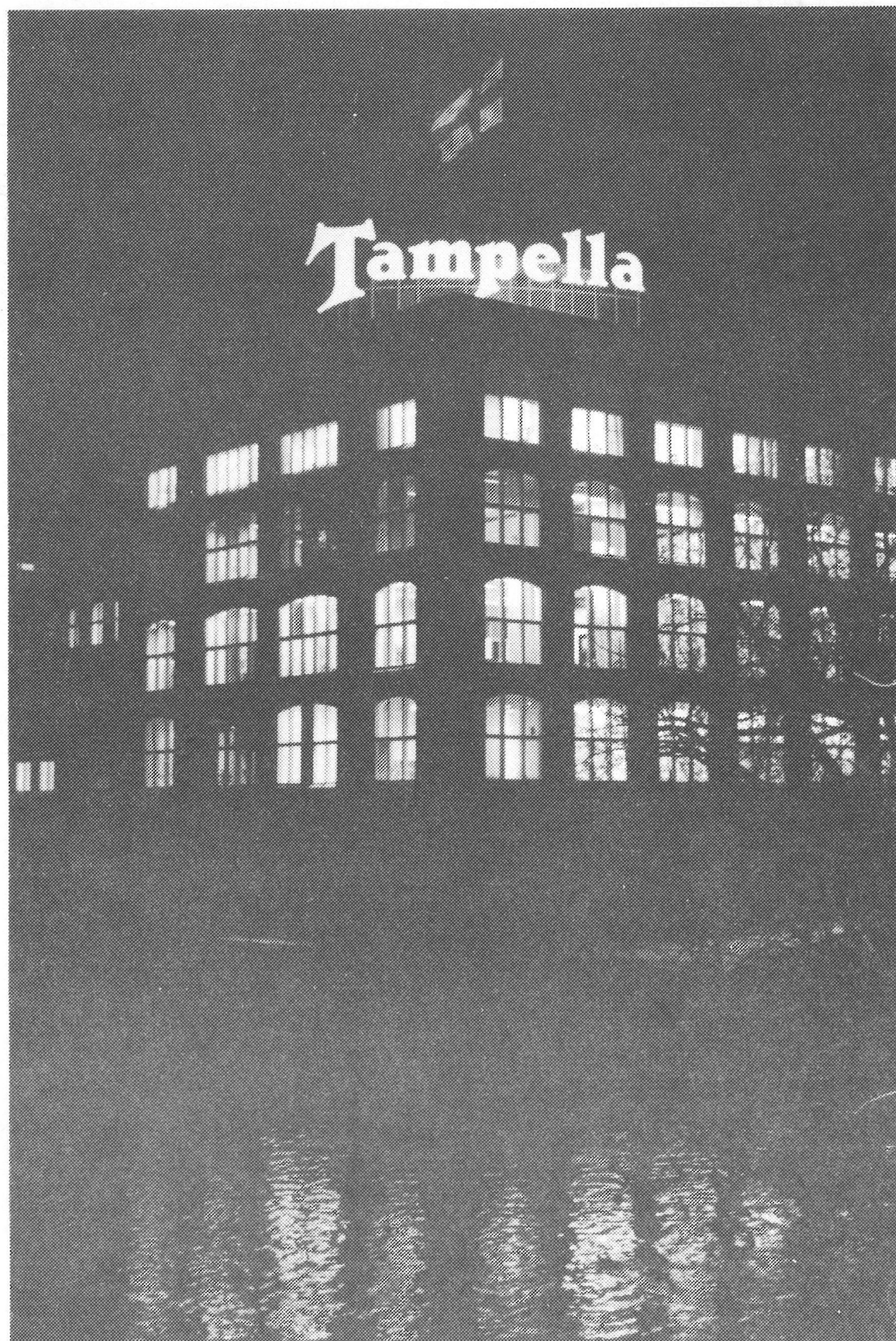

ASIASANA

ASIASANA

Kirjastotieteen ja infor-
matiikan opiskelijoiden
ainejärjestön UDK ry:n
äänenkannattaja

OSOITE

Asiasana

UDK ry

Kirjastotieteen ja infor-
matiikan laitos

PL 607

33101 TAMPERE

PAINOPAIKKA

Tehokopiointi

Tampere 1990

ISSN 0356-0139

S I S Ä L T Ö :

Maksa pois, opiskelija!	4
Puheenjohtajan palsta	5
Kansallinen Konferenssi	6
Takaisin väliputkintoon	7
Riitta U. - Karjalasta kajahtaa	8
Koulutusohjelmakamppailu	12
Ellen - Vuoden kirjastolainen	14
Sivuaineita	16
Yleisöltä	19
Kaikki hallituksesta	20
Kirjakahvila ruotsinlaivalle	22
Artikkeligradu?	25
Turku palaa! Kirja -90	27

Z Z Z

On line
NESTE-
SAIPPUA2⁵⁰

Z Z Z

T O I M I T U S : Kai Halttunen (vast.), Harri Kalinen,
Leena Korsumäki, Markku Laitinen, Maikki Marttila, Heli
Seppälä, Kimmo Tuominen sekä Info Tikka & Kirja Toukka.

MAKSA POIS, OPISKELIJA!

Tämän pääkirjoituksen tarkoituksena ei ole käsitellä sianmaksan opiskelijoille aiheuttamia vaaroja vaan sitä kuinka kirjastopalveluista saa kohta maksaa.

Valtion virastojen ilmainen virkapostijärjestelmä lakkautetaan osittain maaliskuun alusta, hitaampaa kakkospostia saa vielä kuitenkin lähettää entiseen malliin.

Vaikka mitään päätöksiä ei vielä olekaan tietojeni mukaan tehty, niin postiuudistus saattaa johtaa kurssikirjastossa varausmaksujen tai muiden korvausten perintään, että ilmoitukset saadaan postitettua. Tuntuu sil-

tä, ettei yliopistolta löydy rahaa näihin postikuluihin. Tilanne on nurinkurinen koska maksujen periminen romahduttaa koko kurssikirjallisuuden lainaus järjestelmän. Kurssikirjaston tehtävänä nimenomaan on tarjota opiskelijoille opinnoissa välttämätön kirjallisuus, joka on mainittu tutkintovai-

timuksissa. Postiuudistuksesta saattaa seurata myös kotimaisten kaukolainojen maksullistaminen,

jos kirjastot eivät suostu lähettämään niitä kakkospostissa ja vaikka suostuisivatkin niin koko järjestelmä hidastuu. Opiskelija maksaa kulut itse, kun taas laitokset maksavat henkilökunnan lainat. Ilmeisesti tulevaisuudessa opiskelijan odotetaan pärjäävän oman kirjastonsa aineistolla!

Tämä juttu ei siis käsitellyt A ja B vitamiineja, mutta viitteitä samankaltaisiin kansalaisryhmiin on nähtävissä.

Kallio

Puheenjohtajan palsta

Lienee aiheellista hiukan selostaa tälle vuodelle laaditun UDK:n toimintasuunnitelman sisältöä, eli mitä alkaneena vuonna pitäisi tapahtua.

Uutena ilmiönä on suunnitteilla kansallisen konferenssin järjestäminen kirjastoalan opiskelijoille. Isännöisyys sopii UDK:lle, onhan se vanhin ja suurin. Osanottajia odotetaan sekä Åbosta että Oulusta ja tietysti myös isäntäjärjestön piiristä. Ajankohta on 17.-18.3.1990. Luennoitsijoiksi tilaisuuteen ovat lupautuneet Kai Ekholm ja Tuula Laaksovirta.

Koulutusohjelma uudistuu, ja asia on esillä useissa kokouksissa. Myöhemmin keväällä järjestetään laitostapahtuma asian tiimoilta. Ja tämähän on juttu, jonka voi sanoa koskettavan kaikkia.

Kuten kaikki tiedämme, kevättä seuraa tietyn välivaiheen jälkeen syksy, joka tuo keskuuteemme uusia kirkassilmäisiä lapsukaisia, joita ohjaamaan ja opastamaan ison, pahan yliopiston salaisuuksiin tarvitaan sankka joukko hoi-vaamisviettinsä tiedostaneita kokeneita opiskelijoita.

Luonnollisesti luvassa on myös runsaasti epävirallista ohjelmaa niin yllämainitun konferenssin yhteydessä kuin muutenkin, mutta koska asiantuntemukseni on vähintäänkin vajavainen, en puutu siihen puoleen.

Ja pari huomiota isommista ympyröistä: Helsingin yliopisto täyttää 350 vuotta, joten nyt eletään tieteen juhlavuotta. TAMY aikoo ilmeisesti järjestää jotain siihen liittyvää ja työllistää ainejärjestöjä.

Ylemmillä tahoilla on huomattu, että kansainvälinen opiskelijavaihto on hauskaa ja hyödyllistä, niinpä vuoteen 2000 mennessä pitäisi saada 5000 suomalaisopiskelijaa ulkomaille. Joten kansainvälistymään siitä, hus!

Kevään Kohokohta

KIRJASTOALAN KORKEAKOULUOPISKELIJOIDEN
KANSALLINEN KONFERENSSI
TAMPEREELLA 17.-18.3.1990

OHJELMA

TERVETULLEITA OVAT
KAIKKI OPISKELIJAT
OPINTOVIKKOMÄÄRIIN
TAI OPINTOVUOSIMÄÄ-
RIIN KATSOMATTA.

KONFERENSSIN TAVOIT-
TEENA ON TUTUSTUTTAA
KIRJASTOALAN OPISKE-
LIJOITA TOISIINSA.

NIINPÄ JOKAINEN VOI
TULLA MUKAAN SIIHEN
OHJELMAN OSAAN, JO-
KA KIINNOSTAA ENI-
TEN. VALINNANVARAA
ON: ASIAANTUNTEVIA
ESITELMIÄ JA KAUAN
KAIVATTU DEMONST-
RAATIO HYPERTEKS-
TEISTÄ; LUPSAKKAA
ILLANVIETTOA OHJEL-
MAN JA VAPAAN SEU-
RUSTELUN SÄESTYK-
SELLÄ SEKÄ INTIIMIÄ
RYHMÄTYÖSKENTELYÄ
MIELENKIINTOISISTA
AIHEISTA.

LAUANTAI 17.3.

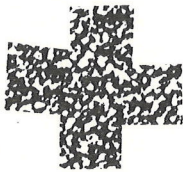
09.30-10.30	Tutustumiskäynti Tampereen pääkirjasto
Metsoon
10.30-11.00	Siirtyminen yliopiston päärakennukselle
(Kalevantie 4)
11.00-13.00	Kai Ekholm: Hyperteksti ja multimediat
(esitys sisältää demonstraation) +
keskustelua
13.00-13.15	Ryhmiinjako sunnuntain ryhmätöitä varten
13.15-14.00	Ruokailu- ja kahvitauko
14.00-16.00	Tuula Laaksovirta: Ammatti-identiteetti
multimediodien paineessa + keskustelua

16.00-18.00	Tauko
-----	
n. 18.00	Iltaohjelman liukuva aloitus ravintola
Laternassa (Puutarhakatu 11)
-> 21.00	
21.00 ->	Vapaamuotoista !!!????!!! jatko-ohjelmaa
oman maun mukaan...

SUNNUNTAI 18.3.

10.00-11.30	Ryhmätöiden tekoa Tampereen pääkirjasto
Metsossa
11.30-12.30	Ryhmätöiden purku/konferenssin lopetus

Tervetuloa!

Viime talvisen ammattikorkeakoulukeskustelu on saanut seuraajakseen keskustelun välitutkintojen palauttamisesta. Jyväskylän yliopisto on pisimmällä välitutkintojen palauttamisessa. Aikaan asiaan täytyy ottaa kantaa ja tehdä valtakunnallinen päätös. Tamy pyysi UDKn kantaa välitutkintoihin. Seuraavassa muutamia plussia ja miinuksia.

Välitutkintojen palauttaminen helpottaisi yleisiä kirjastoja vaivaavaa työvoimapulaa, jos välitutkinto pelkäästään riittäisi täyttämään muodolliset pätevyysvaatimukset kirjastonhoitajan virkaan.

Kirjastonhoitajien nykyisillä palkoilla, etenkin yleisissä kirjastoissa, ei kannata opiskella niin kauan kuin pätevyyden saavuttamiseen nykyisessä järjestelmässä vaaditaan.

TAKAISIN VÄLI- PUTKINTOON ????????

Välitutkintojen palauttaminen aiheuttaa kirjastoalalla entistä suurempaa epäselvyyttä työnjako- ja palkkaus- kysymyksissä, kun kirjaston virkanimekeviidakkoon tulee kirjastovirkailijan, kirjastosihteerin, kirjastonhoitajan, erikoiskirjastonhoitajan ja kirjastotoimen johtajan lisäksi taas yksi uusi nimeke.

Tieteellisissä kirjastoissa yritetään parhaillaan muuttaa kirjastoamanuenssin virkoja, joihin pätevyysvaatimuksena on ollut kirjastotutkinto eli välitutkinto, kirjastonhoitajien viroiksi, joiden pätevyysvaatimuksena puolestaan on ylempi korkeakoulututkinto. Kun näin tapahtuu tulevaisuudessa, ja jos välitutkinnot palautetaan, ei ainoastaan välitutkinnon omavilla ole luvassa työpaikka ja tieteellisissä kirjastoissa.

Kirjastotieteellisen tutkimuksen määrä vähenee, kun graduja valmistuu yhä vähemmän. Kirjastotieteellisen koulutuksen ja tutkimuksen kenttä pirstoutuisi entistään.

RIITTA U.

Karjalasta kajahtaa !!

Vuoden kirjastolaisen kunniakirjan jakotapahtuman yhteydessä meille tarjoutui tilaisuus pikahaastatella myös Kirjastoseuran hallituksen uusi puheenjohtaja, viime kesäkuussa tehtävänsä valittu Riitta Uosukainen. Tartuimme ripeästi toimeen ja kyselimme RUN mielipiteitä muutamista mielenkiintoisista aiheista.

Aluksi taustatietoja Riitta Uosukaisesta. Hän on - kansanedustaja Kymen läänistä (Etelä-Karjalan puolelta)

- tällä hetkellä blondi;
- kokoomuslainen, jolle eduskunta painattaa japaninkielisiä käyntikortteja;
- eduskunnan sivistysvaliokunnan jäsen;
- fil.lis. koulutukseltaan;
- puhelias, pirteä karjalainen; (hössöttäjä?)
- äidinkielen opettaja siviiliammatiltaan;
- ei protestoi, kun häntä kutsuu humanistiksi; (raukka tietämätön alan perusristiriidoista)

[Valitettavasti joudun referoimaan keskustelua jokseenkin epäsuorasti, sillä sekä sanelukone että pikakirjoittaja olivat työsulussa. Ja lukiessanne muistakaa: Hän on poliitikko.]

KOULUTUS - Aluksi halusimme tietenkin tietää, mitä mieltä RU on alan koulutuksesta noin yleensä, ja sen tasosta erityisesti. Noin yleensä hän on sitä mieltä, että meillä on hyvä ja tasokas koulutus, josta ei missään nimessä saa tinkiä. Tämä heijastuu käytännön työelämään siten, että alalla puurtaa paljon päteviä, lahjakkaita, osaavia ja ihania ihmisiä, jotka takaavat meille hyvän kirjastolaitoksen tulevaisuudessakin.

Hiukan täsmennystä RU kuitenkin kaipaa. Eri henkilöryhmien koulutuksen pitäisi olla vivahteikkaampaa, ehkä tarkemmin räätälöityä tietyn työn vaatimuksiin. (Tulkitsen tämän viittaavan aiempaa suurempaan erikoistumiseen, joka puoles-

taan edellyttäisi opintojen eriyttämistä vaihtoehtoisten kokonaisuuksien suuntaan.

- Muistattehan, että vt. professorimme korostaa nimenomaan perustaitojen periaatteiden hallinnan tärkeyttä ja erikoisuuksiin perehtymistä vasta käytännön työelämässä. Mutta sehän ei välttämättä merkitse mitään.)

Vivahteikkouden ym. tarpeiden selvittämiseksi Kirjastoseura onkin perustanut selvitysryhmän tutkimaan alan koulutusta. Oulun koulutuksen suhteen RU myönsi, että saattaa olla vaikeaa löytää kunnollisia ja päteviä opettajia kaikkiin kolmeen korkeamman tason koulutuspaikkaan. (Tuttu juttu.)

VÄLITUTKINTO - Entäpä tutkintorakenteen muutos?

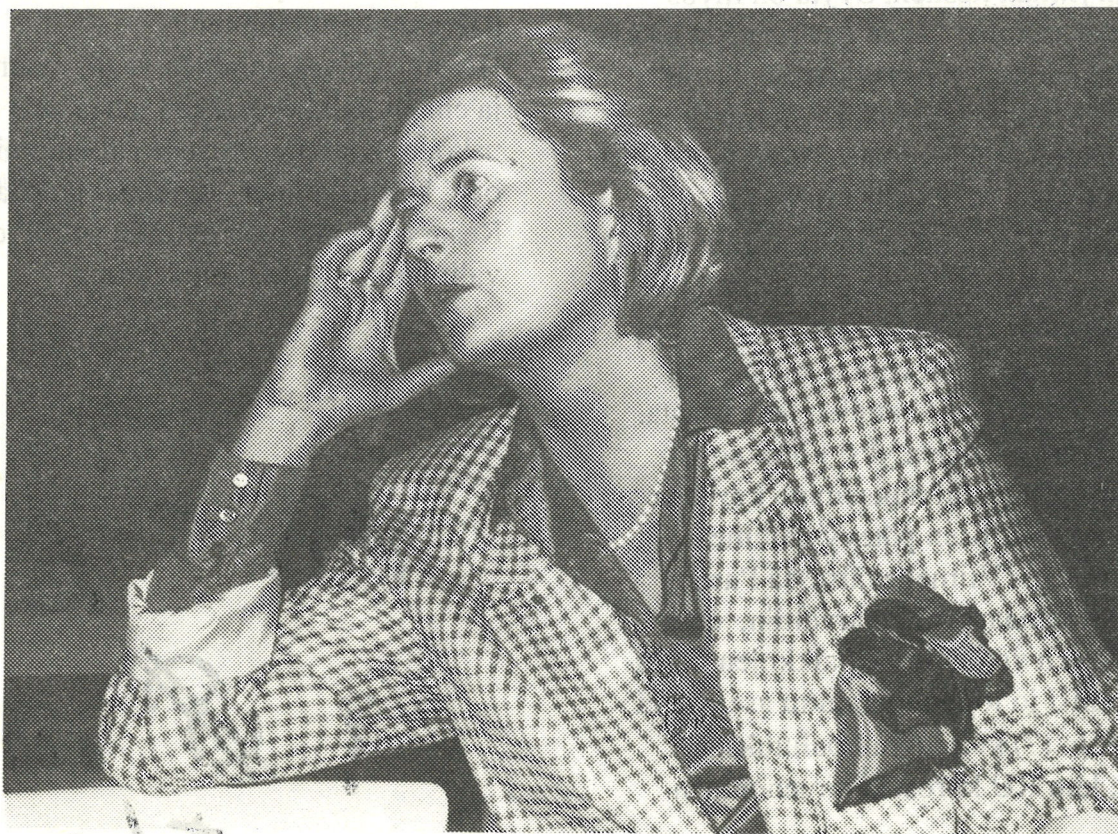
RU pitää valitutkintoa täysin mahdollisena ja hyvänä vaihtoehtona; se olisi erittäin oikeudenmukainen niitä HuK ja LuK-tutkinnon suorittaneita kohtaan, joiden ainoa tutkinto on tähän asti ollut lähes

käyttökelvoton. Välitutkinto aiheuttaisi tietenkin ongelmia pätevyysvaatimusten suhteen. Kirjastoseuran yksi työryhmä tutkii tätä aihetta.

Selvää on ilman muuta, ettei kirjastollisesta pätevyydestä haluta tinkiä missään tilanteessa. Alan työvoimapula on kuitenkin niin suuri, ettei uusi puheenjohtaja halua ehdottomasti sulkea pois mitään koulutusvaihtoehtoa, esim. ammattikorkeakoulut ovat yksi mahdollisuus. Kaikki vaihtoehdot on kartoitettava, mutta nopeasti, sillä avoimia paikkoja on todella liikaa.

MAKSULLISUUS - Mikä voi maksaa, kuinka paljon?

Maksujen suhteen RU vetää tiukkaa linjaa: Ei mitään maksuja mistään aineistosta. Alan ulkopuolisista tekijöistä johtuen maksut näyttävät kuitenkin olevan väistämätön tosiasia, jonka jokainen kirjastolainen on joutunut

kohtaamaan. Siksi joitakin maksuja voidaan suostua hyväksymään, mutta

- peruspalvelujen on ehdottomasti oltava ilmaisia,
- maksujen perimiselle pitää saada selvät normit,
- hinnoittelulle on löydettävä yhtenäiset perusteet.

Tätäkin aihetta mieltii joku työryhmä ja yrittää ratkaista mitä ovat peruspalvelut ja millaiset hinnoitteluperusteet ovat kohtuullisia.

PALKKAUS - Rahasta puheen ollen ..

Mikähän olisi oikeudenmukainen kirjastonhoitajan palkka? - Selviä markkamääriä RU ei halua sanoa, mutta ehdoton alaraja on asuntolainaan oikeuttava luottokelpoisuus. (Eli jollet tienaa sen vertaa, että pankki uskaltaisi myöntää sinulle asuntolainaa, olet pohjalla.)

Kurja palkka on kaikkien naisvaltaisten alojen yhteinen ongelma, jota ei kannata ratkoa erillisenä pelkästään oman ammattiryhmän kesken. Syytä on myös meissä itsessämme - liian usein naiset tekevät työtä "sukkaraha"-mentaliteetilla: "..eihän miun tarvis töitä tehdä, kun miun mieskin aina sanoo, ettei siun tarvi, mutt kun miust' on nii mukavaa saaha vähä omnaa sukkarahaa..". (ai kuka, minä vai? ei ikinä) Naisten on vihdoinkin uskottava, että heidän työnsä on yhtä arvokasta kuin muidenkin, kaikkien työ on tasan yhtä arvokasta; ja alettava vaatimaan vähättelemisen sijasta. Kirjastoalan palkkojen yksi korottamiskeino voisi olla koulutuksemme korkean tason ja ammatillisen pätevyytemme korostaminen. (Viimekeväisessä Pasilan koulutusseminaarissahan arveltiin, että koulutukseen vetoaminen palkkojen nostamiseksi olisi jo loppuun kaluttu ase; siellä tarkoitettiin (?) kuitenkin koulutuksen pituutta, kun RU korostaa nimenomaan laatua.)

VAPAAKUNTAKOKEILU - Onko se uhka? Vapaakuntakokeilu sinänsä ei RUta huolestuta, mutta sitäkin tärkeämpää on reagoida valtiosuusjärjestelmän uudistamishankkeisiin. Selvitysmies Hiltusen esittämä malli merkitsisi raakaa peliä - kirjasto taistelisi samoista rahoista kuin kaikki muutkin. (..ja tässä yhteydessä haluaisin huomauttaa, ettei liikuntatoimi ole päävastustaja, jos sellaista onkaan..) Opetusministeriön malli, joka kytkee kirjaston opetustoimeen on hieman lohdullisempi, sillä se takaa kirjastoille tietyn summan valtiosuuksista, kuten tähänkin asti.

Resurssien vähentäminen on jo sinänsä paha asia, mutta vielä pahemmin se kirpaisee tilanteessa, jossa kirjastot tarvitsevat paljon voimavaroja vastatakseen ajan haasteisiin. Haasteista suurin on Euroopan yhdentyminen ja sen mukanaan tuoma tiedontarve ja tietojärjestelmien kehittäminen yleiseurooppalaiseen käyttöön sopiviksi. Toinen tärkeä haaste on aikuis-kasvatuksen tarpeisiin vastaavan tietopalvelun kehittäminen.

Haasteisiin vastaaminen vaatii resursseja ja ennen kaikkea silkkaa rahaa. RU ei silti usko, että jatkuva rahasta ruikuttaminen olisi kyllästyttänyt asiakkaat tai päättäjät. Resurssien tarve on nyt niin suuri, että valittaminenkin on oikeutettua.

MK: - £
?
\$ 0.00
+/-

KOULU & KIRJASTO - Kysymys Run omalta alalta.

Koulujen ja kirjastojen yhteistyössä piilee vaikka mitä mahdollisuuksia, joista kumpikin osapuoli voi hyötyä. Konkreettisia ja antoisia kokemuksia RUlla on siviilityöpaikastaan mm. erityyppisten luetteloiden tekemisestä. (Tässä olisi saumaa: lapset tekevät koulussa kivoja tutkimuksia, joiden tuloksia kirjasto voi hyödyntää sellaisenaan. Kunnatkin säästäisivät.) Teoreettisella tasolla RU toivoo lisää luontevaa ja jatkuvaa vuorovaikutusta koulujen ja kirjastolaitoksen välille. Yleisemminkin informaation välittämisen rinnalle pitäisi nostaa yleisen vuorovaikutuksen, dialogin ja sivistämisen teemat - informaatioyhteiskunnan lisäksi pitäisi puhua sivistys- ja vuorovaikutusyhteiskunnasta. (Ilmiselvä humanisti.)

SANOMA - Mitä sanoisit k&i-opiskelijoille?

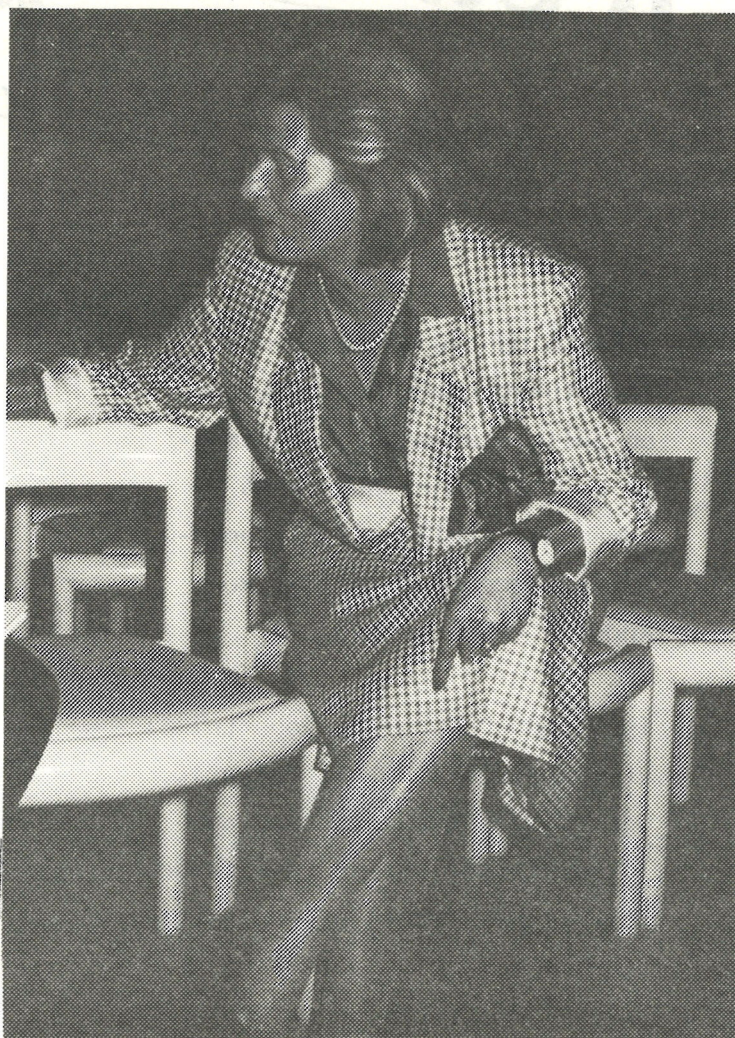
Sitä häneltä ei olekaan ennen kysytty, sillä hänen täytyy tuumata hetki.

"Sykettä! Ja kärsivällisyyttä. -

Kirjastonhoitajan elämä ei saa olla mikään syrjästäkatsojan tarina, vaan aktiivisen vaikuttajan rooli, sillä siihen, todelliseen vaikuttamiseen, meillä on hyvät mahdollisuudet. " (Huom. "meillä").

Tiedonjanoiset tai muuten vaan jostakin kiinnostuneet/huolestuneet voivat tavoittaa Kirjastoseuran puheenjohtajan henkilökohtaisesti eduskunnasta, puh.nro (90)-4321. Yhteyttä saa ottaa.

MM

RIITTA UOSUKAINEN
MEMBER OF THE FINNISH PARLIAMENT

リーッタ ウオスカイネン
フィンランド国会議員

Koulutusohjelma~ kampppailu alkanut...

Joka toinen vuosi tapahtuva koulutusohjelman uudistaminen on jälleen alkanut. Laitoksemme koulutusohjelmatyöryhmä on tämän artikkelin kirjoittamishetkeen mennessä ehtinyt koontua kaksi kertaa.

Työryhmän puheenjohtajana toimii vt. professori Pertti Vakkari, opettajajäsenenä ovat vs. apulaisprofessori Reijo Savolainen, lehtori Kai Ekholm ja assistentti Riitta Kärki. Sihteerinä hyörii vt. amanuenssi Juha Piukkula. Opiskelijoita ryhmässä edustavat allekirjoittaneet, varalla Anna-Maija Marttila ja Tarja Koivisto.

Tähän mennessä työryhmä on tehnyt seuraavat päätökset:

- **Harjoitteluraporttia** ei tarvitse enää laatia. Suoritusmerkinnät tästä opintokokonaisuudesta saa - ilman harjoitteluraporttia - 1.8. alkaen.
- Koulutusohjelmamme **yleisopintovaatimukset** tullaan näillä näkymin säilyttämään entisellään, ellei yhteiskuntatieteellinen tiedekunta omalta puoleltaan muuta yleisopintojen sisältöä.

- **Sivuaineopintojen** ohjaaminen tulee tapahtumaan suosituspohjalta, pakollisia sivuaineita ei siis jatkossakaan liity koulutusohjelmaamme. Poikkeavaa aikaisempaan käytäntöön nähden on vain se, että ennen orientoivissa opinnoissa suullisesti annetut sivuainesuositukset aiotaan antaa kirjallisina.

- Koulutusohjelmassa tullaan kiinnittämään huomiota **hallintoon** sekä **IRM:iin** (Information Resources Management = Tietoresurssien hallinta). Toinen aiempaa suuremman painotuksen kohteena oleva alue on **kirjastojen ja kirjatuotannon historia**.

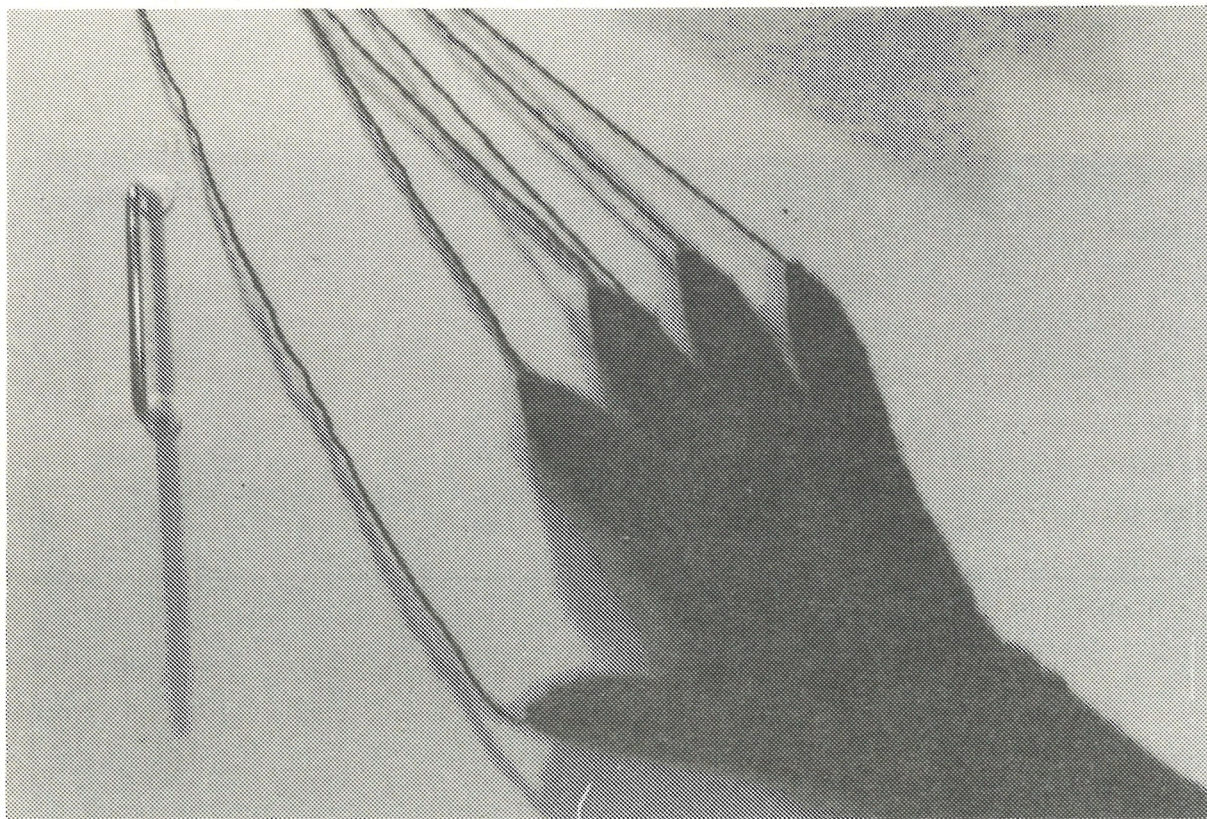
Muutosehdotuksia on tätä kirjoittaessamme tehty kaikkiin aineopintojen opintojaksoihin, sekä osaan syventävien opintojen opintokokonaisuuksista. Opettajat antavat lopulliset muutosehdotuksensa 9.2. mennessä ja koulutusohjelmatyöryhmä käsittelee niitä ensimmäisen kerran 14.2. Näistä muutosehdotuksista opiskelijat saavat

tietoa tulemalla UDK:n kokouk-
siin maanantaisin klo 16.15
Attilan ainejärjestöhuoneeseen.
Kannattaa myös seurata UDK:n
ilmoitustaulua K & I -laitok-
sella.

Mielipiteet nykyisestä koulutus-
ohjelmasta ja/tai muutosehdotuk-
set tulevaa koulutusohjelmaa
varten ovat yhä tervetulleita.
Kommentteja voi esittää alle-
kirjoittaneille henkilökohtai-
sesti tai - jos ujostuttaa -
kirjoittamalla viestin UDK:n
aloitelaatikkoon (sijaitsee
UDK:n ilmoitustaulun luona).

Koulutusohjelmatyöryhmä kokoon-
tuu joka toinen keskiviikko
(seuraavat kokoukset: 28.2.,
14.3., 28.3. ja 11.4.). UDK:n
kokouksissa seurataan tulevan
koulutusohjelman kehitystä tii-
viisti koko kevään ajan, joten
tervetuloa kuulemaan tuoreimmat
uutiset ja kertomaan omat mieli-
piteesi (myös) koulutusohjelma-
asioista.

HK & KT

ELLEN - YUODEN KIRJASTOLAINEN !

Suomen kirjastoseura ja Kirjastopalvelu ovat valinneet Vuoden kirjastolaiseksi 1990 Ellen Matengun. Namibialainen Ellen opiskelee kirjastotiedettä ja informatiikkaa Tampereella Suomen kirjastoseuran stipendiaattina. Ellen nimettiin Vuoden kirjastolaiseksi "valloittavasta esiintymisestä kirjastotyön hyväksi sekä rohkeasta ja syvästä otteesta opintoihin, kirjastoihin ja elämään".

Sivuaineita, sivuaineita...

Asiasana suoritti kyselyn kirjastotieteilijöitten sivuaineiden hyvistä ja huonoista puolistä. Kysely suoritettiin tartu hihasta kuppilassa -menetelmällä. Seuraavien sivujen tarkoituksena ei ole tyrkyttää kenellekään mitään sivuainetta, vaan yrittää auttaa mahdollisesti epätietoista kirjastotieteilijää löytämään häntä kiinnostava sivuaine.

HISTORIA (Suomen h./ yl. hist.)

- * appro 15 ov (yhteinen molemmille opintokokonaisuuksille)
- * cumu 20 ov
- + Yleishyödyllinen ja -sivistävä kenelle tahansa.
- + Approssa on 2 erittäin mielenkiintoista kurssia, joissa opiskelijakin joutuu vaivamaan älynystyröitään. Myös opettaja on hyvä!
- + Suomen historian tenttikirjat ovat suomenkielisiä.
- Monilla opettajilla on huono ulosanti.
- Metodikurssin (toinen niistä mielenkiintoisista) arvostuksena on saatava 2 (2- ei riittä), jos mielih jatkaa cumuun asti.
- Päivät saattavat venyä pitkiksi, hissän laitoksella on paljon iltakursseja.

JULKISHALLINTO (yl. suuntautumisvaihtoehto)

- * appro 15 ov
- * cumu 20 ov
- + Poistaa ennakkoluuloja: julkishallinto ei olekaan pykäläpyöritystä ja byrokraatian ylistyslaulua, vaan monipuolinen ja itsekriittinen oppiaine.
- + Ammattipätevyityminen ei kuulu oppiaineen opetuksen luonteeseen, vaan pyrkimyksenä on antaa pätevyyttä hallintotieteellisen tutkimuksen tekemiseen (tärkeää myös sivuaineilijan kannalta).
- Kirjatenttien paljous rasittaa. (Jo approssa 5 kirjatenttiä.)

KOTIMAINEN KIRJALLISUUS

- * appro 15 ov
- * cumu 25 ov
- + Perehdyttää kotimaisen kirjallisuuden klassikoihin, joita ei muuten tulisi luettua tai pohdittua.
- + Antaa peruskäsitteistöä kirjallisuuden analysointia ja siitä keskustelua varten.
- + Tuo tervetullutta vastapainoa teknisille ja hallintosuuntautuneille sivuaineille.
- + Osa opettajista on hyvin persoonallisia, toiset vain persoonallisia.
- Ei sovi opintoviikkojen suurmetsästäjälle tai hätähousulle.
- Aikaa on varattava runsaasti, jos haluaa suorittaa enemmän kuin appron.
- Joutuu kirjoittamaan lyhyitä perusteltuja analyysseja tai muita esityksiä, ellei halua tenttiä kaikkea kirjoilla (mikä on myöskin mahdollista, mutta suurina kokonaisuuksina).

KUNNALLISPOLITIikka

- * appro 15 ov
- * cumu 20 ov

- + Jotkut tenttikirjat ovat hyviä ja yleissivistäviä.
- Kirjastotieteilijälle appro ei anna paljoakaan.
- Opetus ei ole kovin korkeatasoista.
- Osa tenttikirjallisuudesta on todella vanhentunutta.
- Opintokirja voi hukkua laitokselle!

MUSIIKKITIEDE

- * appro 15 ov
- joko yleistietouspainotteinen tai teoreettisanalyytt. linja
- + On mielenkiintoista ja hauskaa.
- + Yleistietouspainotteinen linja on helppo.
- + Musiikkikirjastonhoitajaksi aikovalle hyödyllinen ja tärkeä sivuaine.
- + On mahdollisuus suorittaa musiikkiopintojen teoriakursseja, opetus on laadukasta.
- Teoreettisanalyyttinen linja on työläs.

SOSIOLOGIA

- * appro 10 ov
- * cumu 26 ov

- + Antaa hyvää näkemystä yhteiskuntatieteistä niin metodikuin teoriaperinteekin osalta.
- Hyvin suosittu sivuaine → sivuaineilijat joutuvat suorittamaan runsaasti kirjapaketteja, kun pääaineilijoille on harjoitusryhmiä.
- Vaikka kirjat ovat sinänsä mielenkiintoisia, seminaarityöskentely antaisi enemmän.

TAIDEHISTORIA

- * appro 15 ov

- + Antaa suhteellisen hyvän yleiskuvan aiheesta.
- Nykyisellään voi suorittaa appron johdantoluennot yleisestä ja Suomen taidehistoriasta (à 2 ov), loppuun on perehdyttävä omakohtaisesti ja suoritettava könttänä 11 ov:n kirjatentti. (Luvassa on lisää opetusta, kun TTK:n arkkitehtiosaston apul.prof. alkaa antaa opetusta mahdoll. ensi syksynä??)
- Luennot ovat varsin historia-painotteisia, modernismiin ei tahdota koskaan ehtiä.
- Mega-kirjapaketin suoritus tuntuu joskus arpapeliltä, mutta kyllä siitä selviää, ovat muutkin selvinneet.

TIEDOTUSOPPI

- * appro 10 ov
- * cumu 32 ov

- + Sopii teoriapuolen osalta hyvin kirjastotieteilijälle.
- On yliopiston suosituin sivuaine: harjoitusryhmiin on vaikea päästä.
- Jonolait eivät välttämättä päde: kovaääninen inttäjä, joka jaksaa roikkua ilmoitustaulun luona, on valttia.

TIETOJENKÄSITTELYOPPI

- * appro 15 ov
- * cumu 20 ov (oma kokonaisuus sivuaineopiskelijoille)
- + Oppii perusteita tietojenkäsittelystä ja lopettaa perusteettoman atk-oppineiden ihailun.
- + Arvosam tietojenkäsittelyopissa voi auttaa työnhaussa.
- + Oppii sitkeyttä ja periksiantamattomuutta eli jatkaa työtä senkin jälkeen kun on vakuuttunut ettei ikinä selviä siitä.
- + Antaa valmiuksia heittää keskusteluun hienoja termejä ja tehdä itsestään tietäväisen vaikutelman.
- Saa joskus tuntemaan itsensä tosi idiootiksi.
- On aikaavievää, erityisesti ohjelmoinnin perusteet.
- Kurssit ovat eritasoisia: osa tosi vaikeita, osa itsestäänselvyyksien latelua loogisessa järjestyksessä.
- Voi aiheuttaa liiallista tietotekniikkaintoa.

YMPÄRISTÖPOLITIikka

- * appro 12 ov
- + On kaikille tärkeä aine.
- + Jos on kiinnostusta ympäristöasioihin, on tämä varsin järkevä kokonaisuus nyt kun luonnontieteellinen näkökulma on poistunut yleisopinnoista.
- + On säilynyt koulutusohjelmassa siksi, että aina riittää tenttijöitä (kuuluu hallinnollisesti aluetieteen alaisuuteen).
- Opetus on varsin huonossa jaksassa: peruskurssia ei ole luennoitu vuosiin, 10 ov voi suorittaa pelkkinä kirjatentteinä.
- Kirjat ovat osittain vanhentuneita ja epärelevantteja (peräisin lukukaudelta 84-85). Ensi syksynä voimaan tulevis- sa vaatimuksissa on uumoiltu: joltain uudistusta opetuksen suhteen.

VIERAAT KIELET

- * engl. fil. ja germ. fil.
appro 18 ov
cumu 25 ov
- * pohjoismainen fil.
appro 15 ov
cumu 21 ov
- * slaavilainen fil.
appro 17 ov
cumu 24 ov
- * ranskan kieli
appro 16 ov
cumu 24 ov
- * espanjal. fil.
appro 16 ov
- + Kielitaitoa arvostetaan aina.
- + Arvosana jossakin vieraassa kielessä hyödyllinen varsin- kin tieteellisiin kirjastoihin aikoville.
- + Opiskelu on mielenkiintoista ja itsensä palkitsevaa.
- Ennen opintojen aloittamista sivuaineilijoiden on suoriututtava lähtötasokokeesta.
- Opiskelu on työlästä, opinto- viikot ovat tiukassa.
- Läsnaolopakko.
- Ravaaminen Attilan ja Pyynikin välillä ei ole herkkua.
- Pyynikin surkea ruoka & ruokala masentavat.

Esiteltujen lisäksi kirjasto-
tieteilijöillä on ainakin seu-
raavia sivuaineita:

- aikuiskasvatus
- filosofia
- kansantaloustiede
- kasvatustiede
- sosiaalipsykologia
- valtio-oppi.

Kaikkien edellämainittujen li-
säksi voi sivuaineeksi valita
myös vaikkapa kv. politiikan,
psykologian, suomen kielen,
yleisen kielitieteen tai ylei-
sen kirjallisuustieteen...
Eläköön vapaa sivuaineoikeus!!

YLEISÖLTÄ

KÄRSIMYKSIÄ KIRJASTOTIETEEN LAITOKSELLA

Meille pedanttisille, pikkusieluisille pilkunviilaajille kirjastotieteen ja informatiikan opiskeleminen tuottaa erityisen suuria kärsimyksiä. Suuri ja mahtava enemmistö laitoksemme muuten niin mukavasta opettajakunnasta kirjoittaa nimittäin erään kirjastotieteessä ja informatiikassa varsin yleisen sanan sääliittävästi aivan väärin! Aina! Emme kestä enää!

Jotta tämä tapa ei pääsisi pesiytymään viattomien ja tietämättömien opiskelijoiden luentomuistiinpanoihin eikä varsinkaan heidän tajuntaansa, kerromme tässä nyt kaikille Asiasanan lukijoille, miten tuo sana tulisi kirjoittaa:

HIERARKKINEN KIRJOITETAAN KAHDELLA KOOLLA.

Hierarkia sitten taas kyllä kirjoitetaan vain yhdellä koolla, ja niin se pitäisi myös lausua. Ei siis "hierarkkia", ei missään tapauksessa, hyvät ihmiset! Se on selvää, että nyt kaikki oikein uhasta huutavat "hierarkkia" ja kirjoittavat "hierarkkinen", mutta muistakaa, että se parhaiten nauraa joka viimeksi nauraa! Taimi Pulkkinen odottaa jo teitä!

Suomalaisen kirjastotieteen ja informatiikan parissa ei allekirjoittaneiden lisäksi ole todennäköisesti ketään muuta, joka tietäisi tämän asian oikean laidan. Näin päättelemme siitä, että myös kaikki suomenkieliset tenttikirjamme vilisevät noita hierarkisia juttuja jopa siinä määrin, että voimme tenttien alla yleisesti pahoin. Emme siis syytä rakkaita opettajiamme mistään, mutta haluamme ohjata kasvavaa kirjastotieteilijäpolvea raikkaiden kielenhuoltolähteiden ääreen sameiden likavesiojien asemesta.

Kieku & Kaiku

KAIKKI? HALLITUKSESTA

Markku Laitinen

(puh.joht.)

- luonneanalyysi:
rakastettavan rauhallinen
- hän ei halunnut jäädä historiaan
- vaikea vampata
- munalla töihin - mutta millä kotiin?
- raivoraitis - vai raittiina raivo?
- motto: tulin, näin - ja voitin

P.S. Tytöt, yrittänyttä ei laiteta - Markku on poikamies.

Harri Kalinen

(tied.vast.)

- luonneanalyysi:
sympis
- tekstauksen ihmelapsi; tussit kädessä jo syntyessään
- muutosten pyörteissä?
- motto: tiedottamisessa on tulevaisuus

P.S. Tytöt, turvallista olkapäätä vuokrattavana.

Marianne Lindblad

(var.puh.joht. & op.neuv.)

- luonneanalyysi:
päämäärätietoinen
- syntynyt s(h)oppailemaan
- luetteloinnin esitaiste-
lija
- sandy maistuu
- motto: populaarikulttuuri kunniaan

P.S. Pojat, ura ensin, miehet sitten... Vai kuinka se olikaan?

Leena Korsumäki

(tal.hoit. & op.vast.)

- luonneanalyysi:
tehokas
- kalenteri buukattu täyteen vuoteen 1995 asti
- innokas reissunainen
- yöpöydällä sudenpentujen käsikirja
- motto: aina valmiina

P.S. Pojat, uhkaako henkilökohtainen vararikko? Leena auttaa.

Pia Koskinen
(siht. ja kult.&virk.vast.)

- luonneanalyysi:
päivänsäde
- paljasjalkainen mustan-
makkaran mussuttaja
- ladylike
- sähköhammasharjaani en
jätä
- motto: teekkaritkin ovat
ihmisiä

P.S. Pojat, Pia piris-
tää päivän.

Kimmo Tuominen
(kent.&sos.pol.vast.)

- luonneanalyysi:
syvämietteinen
- vielä kaipaa Salon tytöt
- painaako vastuu - pysyy-
kö kenttä puhtaana?
- edellisessä elämässään
lumimies
- idän ihmeet kiinnostavat
- motto: motoista ei ole
mihinkään

P.S. Tytöt, stepataan
pois.

Nina Riutta
(op.neuv. ja kultt.&virk.
vast.)

- luonneanalyysi:
nuori, villi ja vapaa(?)
- salainen haave: tutus-
tuisinpa elävään ihmis-
syöjään
- suffragetti, mutta silti
mies saa avata minulle
oven
- inquieta
- motto: ympäri käydään
ja yhtehen tullaan

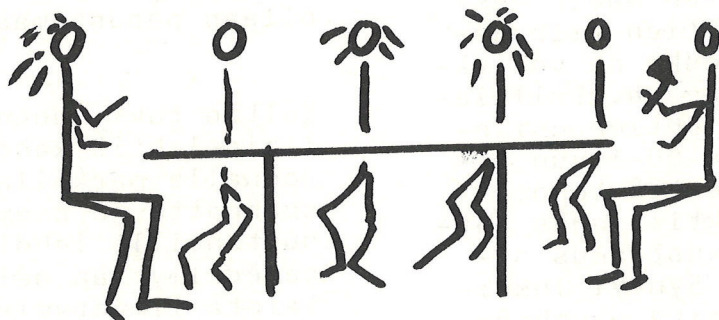
P.S. Pojat, mites olis...
erä squashia?

Mirja Tolonen
(op.vast.)

- luonneanalyysi:
iloinen
- vaalea medium
- Tanska kiinnostaa
- mystifikaatio
- motto: hymyillään kun
tavataan

P.S. Pojat, teatterissa
tavataan.

Tämän psykedeelisen faa-
belin kirjoittivat tähti-
reportterit Info Tikka ja
Kirja Toukka.

KIRJAKAHVILA RUOTSINLAIVALLE !

"Mielipiteillä ei ole täälläpäin kysyntää", totesi kirjastonhoitaja kun Karit Kettula ja Vaijärvi tutkivat mielipide- ja kulttuurilehtien asemaa Suomessa. Kirjastossa eniten luettujen lehtien lista todistaa samaa. Miten lehdillä sitten menee ja millaiselta näyttävät tulevaisuudennäkymät ? Seuraavat havainnot perustuvat läänintaiteilija Kari J. Kettulan pitämään esitelmään Tampereen Kirjakahvilassa.

80- luku oli kulttuuri- ja mielipidelehdille taantuman aikaa. Lehdet eriytyivät voimakkaasti pysyäkseen hengissä. Samaan aikaan harrastus ja ammattilehtien määrä kasvoi. Ammattilehtien tilaajakunta säilyy koska ne vähentää verotuksessa. Erilaisten noutopistelehtien esiinmarssi oli myös 80-luvun ilmiö. Aiemmin lehtiä tehneiden ihmisten aktiivisuus jatkui kuitenkin kustannustoiminnan alalla. Syntyi lukuisia erikoistuneita pienkustantajia, jotka valloittivat markkinaosuuksia suurten vierastamilla alueilla.

MIELIPIDELEHDET YHTEISTYÖHÖN

Alkaneella 90-luvulla on yhteistyö voimaa lehden teossa. Pienet lehdet järjestäytyvät pitääkseen puoliaan. Tekniikan kehittyminen helpottaa julkaisemista. Yhteisessä työpajassa voivat useat lehdet latoa ja taittaa julkaisujaan. Desk top publishing valtaa alaa. Yhteiseen markkinointiin panostetaan yhä enemmän ja pohjoismainen yhteistyö on viriämässä. Pohjoismaista artikkelivaihtoa ja artikkelipankkia ollaan perustamassa.

Valtio tuki vuonna 1989 mielipidelehtiä kahdella miljoonalla markalla. Tuki on suunnattu jo asemansa vakiinnuttaneille lehdille, sillä se edellyttää neljää vuosittaista ilmestymiskertaa. Toi-

veita on myös uudemmissa tutkimuodoista, sillä opetusministeriön työryhmä pohtii valtiontukea aloitteleville lehdille sekä kulttuuri- ja mielipidelehtien aseman vahvistamista maakuntakirjastoille ja kirjakahviloille maksettavan tuen muodossa.

Tuen osalta Suomi on kuitenkin pahasti jäljessä pohjoismaisessa vertailussa, koska Ruotsissa lehtiä tuetaan 19 miljoonalla kruunulla ja kokeiluihin on varattu 2-3 miljoonaa kun Suomessa tuki on 2 miljoonaa ja kokeiluihin on varattu vain 300 000 markkaa.

Norjalaisessa mallissa valtio ostaa 200 vuosikertaa pienlevikkisiä kulttuuri- ja mielipidelehtiä ja sijoittaa ne kirjastoihin eri puolelle maata.

Ikuisuuskysymys Suomessa tuntuu olevan lehtien lukumäärä. Onko lehtiä liikaa? Lehtien yhdistäminen on todella vaikeaa. Kuvitellaampa vaikka hanketta yhdistää hēsinkiläiset, turkulaiset ja tamperealaiset elokuvanharrastajat tuottamaan yhtä elokuva-lehteä nykyisten Filmihullun, Lähikuvan ja La Stradan sijaan. Se olisi vaikeaa ellei suorastaan mahdotonta ja lieneekö se sitten edes periaatteessa tarpeenkaan. Vireillä on ollut myös hanke yhdistää SAK:n liittojen lehdet eräänlaiseksi Suomen Kuvalehden vastavoimaksi, mutta tässäkin hankkeessa ei ole edetty.

LEHDET OVAT HISTORIATTOMIA

Lisätuen saamista lehdille ja niiden yleisen arvostuksen kohottamisen esteenä on ainakin lehtien historiatomuus. Lehti mielletään kirjaa helpommin kertakäyttötuotteeksi jolla ei vanhana ole enää mitään arvoa. Samaa kehitystä auttaa se että vanhoja tai jo ilmestymisensä lopettaneita lehtiä ei ole muualla kuin kirjastojen varastoissa ja niistä ei kukaan niitä löydä ellei hakemalla hae.

Lehtien asemaa kohottaisi varmasti nopeasti se, että Suomessa olisi poliitikko-lehdentekijöitä. Poliittiset vaikuttajat ovat nyt harvassa. Ainoastaan Pekka Haavisto Suomi-lehdessä ja Ytimen Erkki Tuomioja voidaan laskea tähän kastiin.

Tietokannat ja aikakauslehti-indeksit tuovat esiin artikkeleita, lehtiä ja kirjoittajia, mutta niiden sisältämä aineisto on kuitenkin vasta 80-luvulta kumuloituvaa. Lukijaiden olisi saatava käsiinsä vanhempia lehtiä, joissa kirjoittivat esim. Saarikoski, Holappa ja Paasilinna ja mistä enää voi löytää Miettisen Hämeenlinnassa tekemiä legendaarisia Hilseitä.

LEHTIEN HAUTAUSMAA

Perspektiiviä lehtiin antaisi myös, jos jossain olisi nähtävissä ja selattavissa erilaisia eri aikoina ilmestyneitä ja nyt jo kuolleita lehtiä. Suomi tarvitsee lehtien hautausmaan.

Kirjastoissa vähemmän luetut lehdet pääsisivät paremmin esiin ja tavoittaisivat varmasti uusia lukijoita, jos ne vaikkapa järjestettäisiin aihepiireittäin ja esiteltäisiin kuukauden lehti, viikonartikkeli tai muuten tuotaisiin niitä paremmin esiin. Kirjastot ja kirjakahvilat voisivat myös järjestää lehtien lukijatapaamisia joihin voisi osallistua lehtien toimittajia. Tapaamiset olisi helppo markkinoida ko. lehden palstoilla. Lukijatapaamisista on hyviä kokemuksia ainakin Turusta.

Lehdet on otettu yhä enemmän oppimateriaaliksi kouluissa ja oppilaat tekevät myös omia luokka- ja koululehtiä. Oman tekemisen kautta ihmiset ottavat tämänkin median haltuunsa. Kunnat ja kaupungit voivat myös perustaa lehtityöpajoja, jotka tarjoavat tekniset puitteet lehtien tekoon. Lehtiä voivat työpajoissa tehdä esim. erilaiset järjestöt. Näin ne saavat oman äänensä kuuluville ja kansalaisyhteiskunnan koitto on taas askelta lähempänä.

KIRJAKAHVILA RUOTSINLAIVALLE

Mitä tulevaisuus sitten tuo tullessaan? Mitenkä olisi jos parin vuoden kulluttua suosituin vapaa-ajan viettopaikka olisi ravintolan, kirjakahvilan ja kirjaston yhdistelmä; Ruotsin laivoille perustettaisiin kirjakahvilat ja tax freesitä saisi myös kirjoja. No miksipä ei.

ARTIKKELI-GRADU?

30 SIVUA JA SITTEN LASKU

Sixten Ringbom, Åbo Akademin taidehistorian professori, nostatti keskustelua perinteisen Gradun asemasta yliopisto-opinnoissa Helsingin Sanomissa julkaistussa artikkelissa.

GRADU PAISUU ASIA HUKKUU

Ringbom on huolissaan opintojen venymisestä humanistisilla ja yhteiskuntatieteellisillä aloilla. Samalla hän toteaa, että yleisesti tiedostetaan syyksi gradun tekemisen korkea kynnyks. Samalla kun opiskelija nykyjärjestelmässä valmistee monisatasivuista graduun, useinmiten leikkaa ja liimaa menetelmällä, hukkaantuu siihen niin vuosia kuin tärkeitä ajatuksiakin. Tieteellisiä havaintoja ja uutta luovia tutkimustuloksia sivumäärästä on yhä vaikeampi löytää. Toisaalta voidaan ajatella, että määrä ja tuska korvaa uudet löydöt. Niinhän se taitaa olla.

Ei suppeampi muoto kuitenkaan takaa sen tieteellisempää tai parempaa työtä, mutta tarkasti rajattu tutkimusongelma ja tehokas ohjaus voisivat sen jopa toteuttaa.

Ringbom asettaakin uudenlaisen "artikkeligradun" tavoitteeksi rajoitetun teeman käsittelyn siten, että tutkimuksen tulos selkeästi erottuu tähänastisesta tutkimuksesta. Laajuudeltaan tämä periaatteessa julkaisukelpoinen tieteellinen esitys olisi normaalin artikkelin pituinen eli 15-35 liuskaa tekstiä sekä viitteet ja liitteet.

Tekstimäärän supistaminen ei varmastikaan tee gradun tekoa yhtään helpommaksi, mutta tutkimusongelman tiukka rajaus ja pyrkimys tuoda uutta tietoa varmasti lisäisivät opiskelijänmotivaatiota. Samalla saisi tuntumaa artikkelimuotoiseen kirjoittamiseen, joka kuitenkin on tiedeyhteisön merkittävin julkaisumuoto.

Kalle Michelsen Ylioppilas-lehdestä liittäisi artikkeligraduun mahdollisuuden siirtä nopeasti ja sujuvasti työelämään. Artikkeligradun voisi tehdä yhteistyössä tulevan työnantajan tai muun instituution kanssa. Michelsen peräänkuuluttaa myös entistä tiiviimpää yhteistyötä työnantajien kanssa jo tutkimusongelmia etsittäessä. Tämänhetkisen tilaustutkimuksen puutteen humanistisilla ja yhteiskuntatieteellisillä aloilla Michelsen näkee johtuvan siitä, ettei valtion virastoja, lehdistöä, kirjastoja ja järjestöjä tai muita yhteisöjä pidetä tieteellisesti kypsinä työyhteisöinä, joissa olisi mahdollista valmistella opinnäytetöitä.

Michelsen olisi valmis myös säilyttämään perinteisen gradun. Syventävät opinnot jaettaisiin kahtia, jolloin opiskelijalla olisi mahdollisuus valita suuntautuuko tutkijan uralle vai hakeutuuko suoraan muille työmarkkinoille. Tutkijan uralle suuntautuneet saisivat perusteellisempaa tieteellistä opetusta ja tekisivät laajan gradun kun taas suoraan työelämään siirtyvä tekisi artikkeligradun, jonka aihe tulisi työnantajalta tai yliopistolta. Mielenkiintoinen näkökulma, kun ottaa huomioon, että yhä useampi korkeakoulututkinto on enemmän tai vähemmän amatillinen.

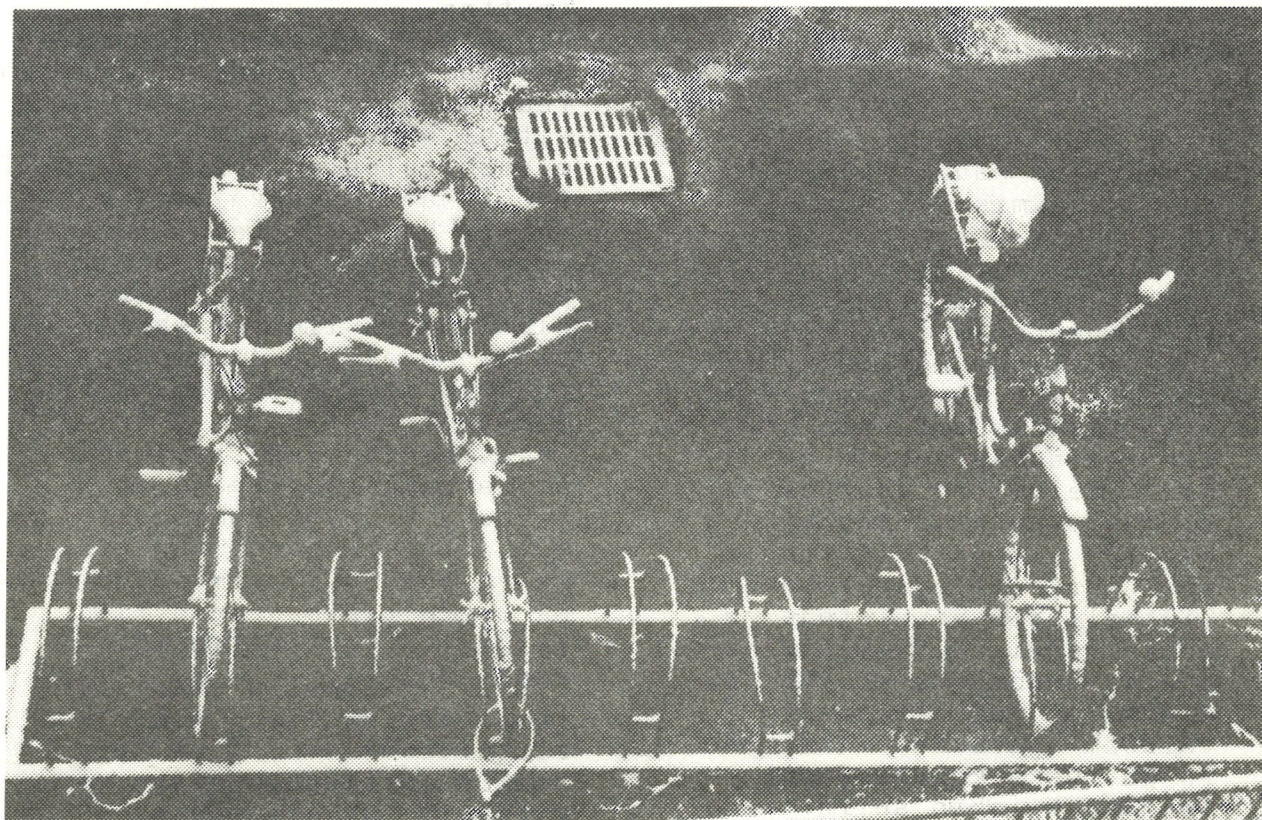
KH

Lue lisää:

HeSa 11.11.89

Ylioppilaslehti 30.11.89

Aviisi 31.1.90

Turku palaa!

Kirja 90

Turussa 20.-23. syyskuuta järjestettävät Kirjamesut 90 on valtakunnallinen kirjaan, kirjastoihin ja kirjallisuuteen erikoistunut messutapahtuma. Se koostuu kaupallisista messuista, joilla näytteilleasettajat voivat myydä ja esitellä tuotteitaan sekä kirjaan, kirjastoihin, kulttuuritoimeen ja viestintään liittyvistä tapahtumista.

Kirjamesuilla ovat esillä kustannustoiminta, kirja- ja paperikauppa, lehdistö, kirjastotoimi, kulttuuri- ja museotoiminta sekä tietotekniikka ja sen sovellukset. Messujen tarkoituksena on koota Turkuun neljän päivän ajaksi kirja-alan eri ammattiryhmiä keskustelemaan yhteisistä tulevaisuudennäkymistä.

Kirjastoille on myös markkinoitu mahdollisuutta toimia näytteilleasettajana. Osasto antaa mahdollisuuksia tehdä toimintaa näkyväksi ja miksei vaikkapa otollisen tilaisuuden työvoiman hankintaan.

Kirjamesujen keskeisiä tapahtumia ovat eri ammattiryhmille tarkoitetut koulutustilaisuudet. Turussa järjestetään messujen aikana yli 30 seminaaria kirjastojen hankintapäivistä kulttuurimarkkinoinnin ABC-kurssiin. Suomen Kirjastoseuran vuosikokous on Turussa 22.9.90.

Kirja 90 -messujen aikana järjestetään mm. laatukustantajatapaaminen, selkokirjallisuuden teemapäivä, kirjailijakoulutuksen näkymät seminaari, Turun ja Porin läänin elokuvapäivät, antikvarisen kirjallisuuden huutokauppa ja arviointipalvelu, Pohjoismaisten kulttuurilehtien toimittajien tapaaminen, kulttuuri- ja mielipidelehtien toimittajien tapaaminen, Olavi Paavolainen -seminaari sekä seikkailupäivä.

Lisäksi messukeskuksessa on jatkuvasti erilaisia tapahtumia. Dekkarit, sarjakuvat, skifi, elokuvakirjallisuus tulevat olemaan hyvin esillä.

Kirjamesujen yleisohjelma valmistuu toukokuussa, jolloin suuri osa kirjailijavieraista on selvillä.

Lähettiläjä:

UDK ry

Kirjastotieteen ja infor-

matiikan laitos

PL 607, 30101 TAMPERE

2